

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2022. július 3.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

AZ ÚR KEZÉNEK MUNKÁJA A VEZETŐK DÖNTÉSEIBEN IS

Köszöntés igéje: Jelenések 1,8

Én vagyok az Alfa és az Omega, kezdet és vég, ezt mondja az Úr, aki van és aki volt és aki eljövendő, a Mindenható.

Énekek: 150,1; 47; 165,5-6; 398

Lekció: Ezsdrás 1,1-4

Alapige: Ezsdrás 6,1-12

Ekkor Dárius király megparancsolta, hogy nézzenek utána a könyvek tárházában, hol a kincseket tartják Babiloniában. És találtaték Akhméta várában, amely Média tartományában van, egy tekercs, melyre emlékezetül ez volt írva: „Czírus király első esztendejében, Czírus király parancsolatot adott Isten házára nézve, mely Jeruzsálemben van, hogy e ház építtessék meg, oly helyül, hol áldozatokat áldoznak; s alapzati felemeltetvén, magassága hatvan sing, szélessége is hatvan sing legyen. A nagy kövek rétege három s a fa rétege legyen egy, a költség pedig a király házából adassék. Sőt az Isten házának arany és ezüst edényeit is, amelyeket Nabukodonozor hozott el a jeruzsálemi templomból s vitt Babilóniába, adják vissza, hogy jussanak el azok a jeruzsálemi templomba, helyükre, s te helyezd el azokat az Isten házába.” Mostan azért Tattenai folyóvizet túli helytartó, Sethar-bóznai és társaik, és az Afarsakeusok, akik a folyóvizet túl laknak, távol legyetek onnan! Hagyjátok, hadd épüljön meg Istennek ama háza! A zsidók helytartója és a zsidók vénei építsék meg Isten ama templomát a maga helyén! És megparancsolom azt is, hogy mit cselekedjete a zsidók ama véneivel, hogy megépítsék Isten ama házát; tudniillik a király folyóvizet túl való adójának kincseiből pontosan költség adassék ama férfiaknak, és pedig félbeszakítás nélkül, És amik szükségesek, tulkok,

AZ ÚR KEZÉNEK MUNKÁJA A VEZETŐK DÖNTÉSEIBEN IS

kosok, bárányok, égőáldozatra a menny Istenének, búza, só, bor, és olaj, a jeruzsálemi papok szava szerint adassanak nékik naponként és pedig mulasztás nélkül, hogy vihessenek jó illatú áldozatot a menny Istenének, és könyörögjenek a királynak és fiainak életéért. És megparancsolom azt is, hogy valaki e rendelést megszegi, annak házából szakíttassék ki egy gerenda s felállítatván szegeztessék reá, háza pedig szemétdombbá tétessék emiatt. Az Isten pedig, aki nevének ott szerzett lakást, megrontson minden királyt és népet, aki felemelendi kezét, hogy megszegje e rendelést, hogy elpusztítsa Istennek ama házát, mely Jeruzsálemben van. Én, Dárius parancsoltam, pontosan megtörténjék.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, angyalaid a mennyei dicsőségben hitben elhunyt szereteteinkkel, lelki eleinkkel együtt tökéletes közösségben imádkozhatnak téged, pedig még ők sem tapasztalhatják azt a drága, dicsőséges üdvösséget, amiben nekünk is részünk lehet majd velük együtt az Úr Jézus eljövetelkor.

Ott a mennyben nincs bűn, nincs halál, nincs meleg vagy túl hideg, a bűneset utáni világ körülményeinek testi és lelki bármilyen baja. Itt a földön annál inkább. De Urunk, az énekekben is megvallottuk, ha rád tekintünk téged dicsóítva, akkor a veled való közösség „megvidámít, éltet, bátor szívet ad”. Még a fájdalomunkat, gyászunkat is segít hordozni, hiszen tied a vigasztalás.

Az élet istentiszteletében a hétköznapiakban, de így az Úr napján a gyülekezeti közösségben különösképpen is tapasztalhatjuk az istentiszteleten, milyen nagy ajándék veled élni, járni. És hallottuk a bibliai történetben, így volt ez ószövetségi néped idejében is.

Bocsásd meg, kérünk, hogyha a bűneset utáni világ körülményei rányomták a bélyegét a lelki életünkre. Tudod, hogy melyikünknek miből van most is szüksége szabadításra, megtartásra.

Mi bűnbánattal valljuk, hogy mennyire szükségünk van kegyelmedre, de áldunk téged, hogy a te kegyelmed mindenre elég, hiszen az Úr Jézus elvégzett mindent.

Kérünk téged arra, hogy a bűnbocsánat, a te szabadításod örömeivel, békeségével is töltsél be. És a te szabadításod terjedjen ki arra, hogy hazamenve innen, holnap a munkába indulva vagy lehet, hogy szabadságunkat töltve vagy szabadságos időbe indulva lehessünk a te gyermekeidként rád mutatók. Láthassák rajtunk a bajok között is, miénk a benned való öröm öröme, békessége. Amikor pedig minden jól megy, neked adunk hálát érte szívből.

Jézusért, Atyánk, hallgasd meg imádságunkat, fogadd kedvesen imádatunkat, hálaadásunkat.

Ámen.

Igehirdetés

Már említettem, hogy én 1989. augusztus 28-án vonultam be Ceglédre sorakatonai szolgálatra teológus előfelvételiként. És másnap délelőtt a politikai tiszttel volt találkozásunk, ahol lehetőségünk volt egy közösségi termet kérni,

ahol szabadon olvashattuk a csak ott elhelyezett Bibliát, hiszen nálunk nem lehetett – noha én vittem titokban magammal egy kisméretű, ma úgynevezett Gedeon Bibliát, újszövetséget –, és ahol közösségi életet is élhettünk. Még véletlenül se okozunk semmi bajt a többi katona számára – ez volt a háttere. Aznap délutánján, tehát 29-e délutánján viszont minden megváltozott, és este már egy közös nagy körletben voltunk együtt, ahol természetesen olvashattuk a bibliát, lehetett nálunk is biblia, én is hoztam otthonról, ahogy tudtam. És ami fontos volt, nyugodtan imádkozhattunk közösen teológusok.

Emlékeztek, az újszövetségi értelemben a testünk és a közösségünk, akár két vagy három hívő ember közössége is közösség, egyház, az Isten temploma, a Szentlélek temploma. Ami az ószövetségi időben a szó fizikai értelmében itt az Ezsdrás könyvében is olvasható a templomépítésről – és ennek természetesen van lelki üzenete is, már az akkori időkre nézve is –, az az Újszövetségben nálunk lelki értelemben. Jézus maga is ezért mondta magáról: teste temploma. „Rontsátok le ezt a templomot, és én három nap alatt megépítem azt.”

Mi tehát átéltük ott Cegléden teológus előfelvételis katonákként a néphadseregben, hogy Isten hogyan gondoskodott az ő templomáról. Világi vezetők rendeletei, katonai parancs igen szigorú következményei mind-mind azt segítették, hogy Cegléden az én testem temploma is, és a közösségünk, mint templom épülhessen, gyarapodhasson, szépülhessen. Csak megjegyzem, mert ez annyira beszédes, például szigorúan meg volt tiltva a káromkodás a mi jelenlétünkben. A legmagasabb beosztású katonai parancsnokoknak sem volt szabad tehát egy szót sem káromkodni, ami abban az időben nekik nem is volt olyan egyszerű.

Tapasztaltuk mi is azt – és majd látjuk a bibliai történetben –, amit a Példabeszédek könyvében olyan bátorítónan ír a Szentírás. Példabeszédek könyve, emlékeztek, irodalmi alkotás, mint a Zsoltárok könyve, és a 21. rész 1. versében így szól az ige, azt gondolom, többetek számára ismerős is lesz: „Mint a vizeknek folyásai, olyan a királynak szíve az Úrnak kezében, valahová akarja, oda hajtja azt!”

A bibliai történetben néhány apró mozzanatban szeretnénk majd nézni, hogy hogyan is mozgatja az Úr a királyok szívét. Hogyan is mozog ez a bizonyos víz, akár egy edényben. Hogy is mozog, és hogyan mutatja azt, hogy az Úr még a világi vezetők életében is Úr, és mindent az ő népe érdekében, az ő temploma megépítése miatt cselekszik. Mert ha ezt az Urat mi is ismerjük és látjuk – már pedig ismerjük és látjuk –, akkor tudjuk, hogy hogyan bízhatunk benne. Egyáltalán bízunk-e benne? De különösen akkor is, amikor a világi vezetők részéről olyan döntések születnek, mint itt olvassuk, ami segíti, erősíti az ő népe életét. Persze lehet olyan is, amikor épp az ellenkezője történik, de az igei történetben most a bátorítás szól. Vagy lehessen intéssé számunkra megújulásra, hogyha esetleg az Úrral való közösségben intésre szorulunk, akkor, amikor minden olyan könnyű, mert nem bántanak, mint keresztyéneket, mert minden úgy alakul, ahogy a legjobban terveztük, akartuk.

Az élet istentiszteletében egyénként és közösségként hogyan alakítja az Úr az ő mostani templomát. De ebben különösen is figyelve az ő keze munkáját a

világi vezetők rendeletében. Ebből a rendeletből három gondolatban majd egy-egy kifejezést kiemelve látni fogjátok, hogy tényleg Isten mennyire megbízható, és mennyire megmutatja, hogy amit ő akar, eltervez, azt ő végbe viszi temploma életében, és a templom megépülése miatt.

Dáriusz király Jézus születése előtt 522-486 között uralkodott, igen hosszú ideig. A Méd-Perzsa Birodalom királya volt. Ezek az uralkodók a babiloniakkal ellentétben a nemzetállamok társadalmi békességét, nyugalmát akarták a saját hazáikban. Még a vallási életüket is békességben élhessék, minden nemzet a maga helyén a maga istenét vagy isteneit imádhassa. Ez volt a politikájuk. És ez annyira következetes volt, hogy anyagilag is készek voltak hozzájárulni igen magas összegekkel az egyes szentélyek teljes megépítéséhez vagy akár újjáépítéséhez, megújításához is. Ennek a története van előttünk Júdában.

Természetesen a helyi tartományi vezetők vagy a helyi tisztségviselők, birodalmi tisztségviselők ellenséges indulatai, lobbimunkája volt, hogy tiltást eredményezett ilyen élethelyzetben a birodalomban. Maga Círusz, aki rendeletet adott arra, hogy hazatérhessen a fogság népe – ez 538 Jézus születése előtt –, és hallottuk az 1. rész történetéből, még arra is parancsot adott, hogy templom épüljön Izraelben, Júdában. De pár hónap, egy-két év után Círusz is mégiscsak hozott egy szigorú döntést: nem volt szabad építeni a templomot, az építést be kellett fejezni. És emlékeztek, olvastunk erről is, a Haggeus és Zakariás próféták könyveiből tudjuk, annyira megszokta a hazatért fogság népe, az Úr népe ezt a helyzetet, hogy akkor sem kezdtek hozzá az építéshez, amikor már lehetett volna. Majdnem húsz év eltelt így, de a próféták bátorító szavára elkezdték és ennek a történet-mozzanata van előttünk. Az 5. részben olvashattuk, hogy ahogy elkezdték a folytatását a templom újjáépítésének, azonnal jött a tartományi vezető, helytartó meg emberei, az 5. részben kiderül, küldenek is egy levelet, és ennek a levélnek a válasza van most előttünk.

Fontos tehát, hogy az 1-6. részben különösen is a templomépítés fizikai dolgai vannak a kijelentésben, a történetben. Majd a 7. résztől lesz szó arról – most az már a Jézus születése előtti 5. század, Ezsdrás ideje –, hogy lelki értelemben hogyan állította helyre, a fogságból szabadultak népét a későbbi században is az Úr. Ott a hangsúly a lelki helyreállításon van. Itt a történeti hangsúly a fizikai templomépítésen az ószövetségi időben. De ennek is mégiscsak nagyon fontos lelki üzenete van, és ez van előttünk itt a 6. részben.

Lelki értelemben egy ilyen templomépítésről szóló rendelkezés hogyan bátorít minket abban, hogy az élet istentiszteletében a mi időnkben is élhetünk örömmel, megláthatjuk a világi vezetők döntéseiben is a jót, hogy támogatólag gondolkodnak az Úr mai népéről. Ugyanakkor, ha nehéz döntések születnek, ellenünk is lehetnek, vannak is sokszor, akkor abban is mégiscsak hogyan akarja az Úr megmutatni ma is, mint abban az időben, hogy az ő népével megvan a terve. És végső soron a világi vezetőket fölhasználhatja az Úr népe érdekében pozitíve, bátorítólag, áldásul is, minden tekintetben a javukra, de még ha nem is így viselkednének, akkor is igaz, az Úr népe pedig viszont bizonyoságtevő lesz, az ilyen vezetők számára is áldássá lehet a maga helyén mindenki. Ennek a le-

hetőségét gondolom majd kiemelni annál a három gondolatnál, amit mindjárt elő is hozok.

Ehhez azonban még fontos tisztáznunk, hogy most még itt a 6. részben olyan kijelentés van, ami leginkább azoknak lehet kedves, akik köztünk jogászok. Mert tulajdonképpen itt jogi kifejezésekkel van megfogalmazva királyi rendelet. Mintha ma az Unióban a bürokraták vagy a biztosok vagy az Unió tanácsa, az államfők meg a kormányfők tanácsának rendelete hangozna el, aztán itt Magyarországon magyarra fordítva is olvasnánk. Vagy magyarországi vezetők, Főpolgármesteri Hivatal, parlamentünk, kormányunk hivatali rendelete, parancsa – így gondolkodjunk. Ilyeneket általában nem szoktunk olvasni. Legtöbbször egy pár mondatot esetleg az interneten, aztán hozzá értelmezést, attól függően, hogy milyen oldalhoz tartozik egy-egy média, annak a függvényében látunk értelmezéseket.

Most azt nézzük meg, hogy a mennyei média, nem a túl világi, hanem a túlvilági média szempontjából milyennek láthatunk mi még világi vezetők által hozott rendeleteket is, amikor az Úr ott van mindenek fölött és úgy alakítja a dolgokat, a király életét is, ahogy ő akarja.

Látszik abban a történetrészletben is itt előttünk, hogy itt tényleg az Úr tesz mindent, hogy még az 5. részből kiderül, hogy Babilóniában nézzetek utána ott a központban, hogy van-e valami rendelkezés arról, amit mondtak nekünk a zsidó vezetők, a vének. De kiderül, hogy nem Babilonban, hanem jóval meszszebb, egy másik fővárosa a Méd-Perzsa Birodalomnak, Ahmetá várában, Ahmetában találták meg ezt a bizonyos írásos rendeletet. De megtalálták, és mint kiderült, Dáriusz király emiatt a rendelet miatt, amit elolvasott, meghallott ő maga is, rendelkezett.

De most hadd emeljem ki: tulajdonképpen két király rendelete. Az első a círuszi rendelet írásban, a másik pedig Dáriusz parancsa írásban. Két ilyen hivatali irat, de a szentírási szöveg része, tehát kijelentés. Gondolnátok erre, hogy hivatali iratok, világi hivatali iratok bibliává lesznek és az Úr ezen keresztül szól az ő mindenkori népének? Jó ezt úgy végiggondolni, hogy ennyire Úr az Úr, ennyire fölötte áll mindennek.

Egy egyszerű eseményre hadd emlékeztessenek. A 90-es években történt az, hogy gyakorlatilag törvényt hoztak arra, hogy bibliáról, egyházzal, keresztyén dolgokról oktatni kell a gyerekeket az állami iskolákban. Ez ott lett izgalmas számomra, amikor Amerikából jöttek előadást tartani tanítók, lelki testvéreink. És mikor ezt itt meghallották, elmondták, hogy legyetek hálásak ezért nagyon, meg használjátok ki, amíg lehet, mert hát az USA-ban éppen pár évvel korábban vagy éppen azokban az években megszüntették, megtiltották, hogy az általános iskolákban, a világi iskolákban keresztyén dolgokról beszéljenek. Nálunk meg akkor hoztak rendeletet, hogy lehet.

A három gondolat, amit ebből a hivatali szövegből kiemelhetünk és ez különösen is mutat hangsúlyosan az Úr munkájának az üzenetére, ez, hogy a templom is meg a templomi eszközök is a maguk helyén kellett, hogy elkészüljenek. A másik ez lesz, hogy félbeszakítás és mulasztás nélkül kellett támogatni a zsi-

dókat az istentiszteletük végzésében. És hogy mindent pontosan kellett végezni – ez a harmadik.

A maga helyén épüljön fel a templom. És az is kiderült itt a círuszi írásos rendeletből, hogy még az edények is az ő helyükre kerüljenek majd a templomon belül. Az 1. részben olvasott élő szóban kikiáltással megfogalmazott rendelkezése Círusznak nem tartalmazta az edényekre nézve ezt a kifejezést, hogy a helyükre. Ez csak az írásosban. Hadd emeljem ki, hogy a méd-perzsa uralkodók mellett mindig dolgoztak tanácsadók, és amikor elkészült egy-egy ilyen rendelet, akkor annak a szövegezésében benne voltak az adott nép törvényeit, rendelkezéseit ismerő tanácsadónak is a javasolt szövegrészei, mondatai.

Például a 12. versben hallottátok: „Az Isten pedig, aki nevének ott szerze lakást,…” – ez tipikusan a mózesi törvények kifejezése. Mózes 5. könyve 12. részében olyan jó olvasni, hogy az Úr hogy akar az ő népe között lenni és ezen keresztül az egész világon uralkodni. Hogy nem egy szobor, nem egy kép, hanem az Úr neve, amely lakik a templomban. Ez egy méd-perzsa pogány uralkodónak semmit nem jelentett volna. Nekik is kellettek a szobrok, a képek, hiszen bálványimádók voltak. A szöveg megfogalmazásában is benne van, hogy itt az Úrról van szó, aki nevének helyet szerzett Jeruzsálemben.

De ez a világi hivatalos irat mégis azt emeli ki, hogy igen ám, valóban azon a helyen kell a templomot építeni. Gondoljatok arra, hogy Dáriusz idejében a tartományi helytartó javasolhatta volna, hogy van egy sokkal olcsóbb telek ott Jeruzsálemben, túl jó az a telek, ahol a templom épülne, inkább adjunk nekik egy olcsóbb telket, azt is támogassuk akár több pénzzel is, hogy épüljön föl, de utána mi járunk jobban, és ez a birodalom érdeke is lehetne. De nem. Azon a helyen kell folytatni az építést, ahol elkezdődött: a maga helyén.

Még az edények is a helyükre. Egyáltalán ezek az edények megvoltak. Ezek a templomi edények. Dávid király, Salamon király kincsei, királyi kincsei, a királyi házhoz tartozó minden edény, azokról nem olvasunk, hogy a helyükre kerültek volna. Megszűnt Izrael, mint királyság. Júda nem lehetett királyság több önmagában. Igen ám, de már Dávid idejében, Salamon idejében is az Úr a király, és az Úr lelki uralma az ő népén keresztül a templomon keresztül valósul meg. A királyi trón ott van a szent láda fölött minősítetten is. A szent láda minden valószínűség szerint ekkor már nem is lehetett ott a templomban, mert Josephus is arról ír, hogy a szent láda a babiloni fogság után nem lett meg. Egy biztos, ha megvolt, ha nem, a templomi edények, azok az arany és ezüst eszközök a helyükre kerülve, a templom a maga helyén azt hirdette – és ezt most olyan egyszerű kimondani, ami újszövetségi üzenet is –, hogy az Isten, az Úr uralkodik. Az ő népe fölött is, de a világ fölött is. Honnan uralkodik? Ott, ahol lakik az ő neve. Most hol van az Úr neve? A ti testetek a bennetek lakozó Szentlélek temploma, és ti a közösségetek, a pasaréti gyülekezet közössége vagy ott Cegléden nekünk több gyülekezetből jött fiatalembernek a lelki közössége – ott az Úr neve. Mindenki a maga helyén.

És a személyes üzenetet így szeretném megfogalmazni, hogy lehet, hogy éppen azon gondolkodtok, hogy hol kellene újabb házat építeni vagy fiatal család-

ként hol kellene lakást venni, hova kellene albérletbe költözni, ha felvételt nyertek az egyetemre. Vagy még nem derült ki, hogy melyikre, de majd attól függően, hogy melyikre, melyik városban, hol legyen az albérlet. Hova menjek nyugdíjas korom után? Idősotthonba, vagy ha egyedül maradtam? Lehetne sorolni. Fizikai értelemben hol lakjunk, hol lakjak? Építsünk-e egyáltalán a mostani árakat figyelve?

És hozhatnak döntéseket a világi vezetőink meg hoztak is. Például a falusi CSOK azt jelenti, hogy lehet, hogy jóval olcsóbban lehet faluhelyen építeni egy kis családnak. De akkor ebből az is következik, hogy nem biztos, hogy a pasaréti gyülekezet tagjai maradtok majd, mert, hát ha messze költöztök, ott fogtok lakni, akkor abban a gyülekezetben lesztek most már az Úr templomaként tagok.

Mindenki a maga helyén. Amikor lebetegszünk, kórházba kerülünk – Covid alatt mennyi ideig lehettek kórházban a lelki testvéreink. Betegség idején is mindenki a maga helyén. Az Úr teste, az Úr temploma, mint testben élő, most éppen beteg testben vagyok, de az Úr templomaként. A közösség, ahogy együtt imádkozunk betegeinkért, időseinkért. És lehetne sorolni.

Remélem, érzitek, hogy a mi életünkben is vannak fizikai dolgok, de ezek befolyásolják az egyéni személyes hitéletünket meg a házastársunkkal, a családdal, a gyülekezeti közösséggel is a hitéletünket. Mindenki, még a templomi edények is a maguk helyén.

Félbeszakítás, mulasztás nélkül. Félbeszakítás azt jelentette, hogy most is támogatni akarom és a jövőben is támogatni kell az Úr templomában a szolgálatokat. A mulasztás nélkül pedig: hanyagság, gondatlanság, nemtörődömség nélkül. Mert például lehet, hogy valamelyik tartományi vezető nem annyira örült annak, hogy ezt a rendelkezést kapta, szíve szerint ő nem ezt csinálná, de benne van a parancsban, hogy nincs mese, lehet, hogy nem szívből, de színből mégiscsak valamit tennie kell.

Dániel könyve 6. részében megtudjuk, hogy Dániel, mint hívő ember ugyanígy élte meg nagyon magas beosztásban, akkor ő ott még a babiloni uralkodó mellett, hogy mulasztás, gondatlanság, nemtörődömség nélkül meg félbeszakítás nélkül volt áldássá Dániel, a hívő Dániel a babiloni birodalom életében. Ezért aztán majdnem ki is végezték, mert akik meg akarták szerezni azt a posztot, épp azt akarták kihasználni, hogy hátha Dánielben találnak hibát, de nem találtak. De aztán mégis sikerült, mert az imádsága mégiscsak leleplezte, hogy ő inkább az Istennek enged, hogynem a királynak, az embereinek.

A tápiószőlősi templomnak az építése 1957-ben kezdődött, 56-os események után. Ha ezt így kimondom, az évszámot, érzitek, hogy az akkori világi vezetők meg az akkori sajnos a világi vezetéssel kollaboráló egyházi vezetés mégiscsak megengedte, hogy egy kis faluban, ahol én is fölnöttem, legyen fizikai értelemben egy református templom. Aztán, amikor az Unióba beléptünk, a szocialista kormányok idején történt meg az, hogy mivel maradt uniós pályázati pénz, ezért az egyházi vezetőkkel is felvették a kapcsolatot. Így a mi kis templomunk, ami a samott-tégla miatt mindig vizesedett és mállott le a vakolat, és az nem volt szép egyáltalán, nem volt méltó az Úr nevéhez, de hát nem lehetett mit

tenni vele, de az uniós pályázatok révén az egész templom kívül-belül teljesen megújult fizikailag is. Ezt csodának élte meg a gyülekezet. Én már akkor nem otthon laktam, hanem itt voltam Pasaréten, de ma is, amikor látom a templomunkat otthon, úgy tudok neki örülni, ahogy örültem annak is, ahogy elkészült a miénk. Milyen lesz majd, ha az orgona is elkészül! Fizikailag hoznak döntéseket világi vezetők, világban események történnek, és az Úr népe fizikailag is áldást nyer. Hát még lélekben!

Félbeszakítás, mulasztás nélkül – mikor ezt halljátok, lehet, hogy éppen házat építetek vagy lakásfelújítás alatt vagytok, az Úr temploma mint lelki értelmében család, kis család, szeretnénk a lakásunkat egy kicsit felújítani. És csalódtatok a kivitelezőben, a vállalkozó becsapott, késik az építkezés, minden baj van. Bárcsak félbeszakítás, mulasztás nélkül dolgozna az építkező!

Mit ír itt az ige? Mindent, amit tesztek, pontosan kell csinálni. És ezt emelte ki – ez a harmadik gondolat –, ezt emelte ki Dáriusz a legvégén is. Közben is hallhattuk, és itt van a legvégén: „Én, Dáriusz parancsoltam, pontosan megtörténjék.” Alaposan, teljesen, buzgón, szorgalmasan – ezek a jelentései az itt szereplő arám szónak. Itt arámul van a szentírási szöveg.

De épp az ellenkezőjét tapasztaljátok talán. Ezt azért akarom így kiemelni, mert tudom, hogy vannak többen is kis családok, nagy családok is, akiknél egyáltalán nem könnyű kérdés a mostani magyar valóságban az építkezés, újjáépítés. Lehet, hogy nem is mertek belekezdeni a mostani árak miatt. A Sátán – teljesen logikus – mindent megtesz azért, hogy nehogy már az Úr népe akár egy személyben is, vagy mint házasságban vagy családi életben vagy gyülekezeti közösségként örüljünk annak, hogy a fizikai dolgokban is mennyi áldás lehet még a világiak részéről is. Akkor kellene csodálkoznunk, hogyha nem támadna, nem kísértene a Kísértő. De ha látjuk az Urat, ha a média híreit a túlvilági média szempontjából is átgondoljuk, akkor kiderülhet, hogy lehet, hogy az Úrnak azal van most akkor mégiscsak terve, hogy elvileg segíteni akarnak sok mindenben nekünk, de mások meg milyen gonoszul viselkednek, egyáltalán nem pontosak. Vajon az Úr mit akar akkor elvégezni lelkileg bennünk?

Imádságra biztos, hogy buzdítani akar ilyenkor. Itt is lesz szó imádságról, ezért akartam így megjegyezni. De az is biztos, hogy akármilyenek a körülmények, ez a történet azt mutatja, hogy minden olyan szép és kedves, minden pozitív az Úr népe életében a világiak részéről. De ha nem ilyen lenne, akkor is az Úr az Úr, akkor neki megvan a terve, hogy ebből a rosszból, amivel most küzdötök, mit akar áldásként kihozni. Róma 8,28: javunkra fog válni, ezt valljuk. Meg az Úr békessége, amikor előtte álltok. Mert az Úr temploma azt jelenti, hogy az Úr uralkodik, én pedig ott vagyok a templomában ilyen szoros szeretetkapcsolatban az Úrral. Ez a pontosan, teljesen, alaposan, buzgón, szorgalmasan arra utal, hogy az Úr biztos, hogy így munkálkodik. Ha kell, a gonoszt is legyőzve majd.

Az imádság, amit itt meg is említ a 10. versben, és az imádság, a közös imádság, az mindig felbuzdul, amikor bajok vannak – ezt tapasztaljátok. De itt a történetben a sikerek, a szerencsés, a mindent előre vivő, mindent pozitív-

nak mutató történések idején is megvalósulhat. És itt a király ezt mondja, hogy minden azért történjen, hogy majd könyörögjenek is őerte is, meg a fiaiért is. De még mielőtt ezt mondaná, azt is elmondja, és ez a fontosabb neki ezek szerint, hogy bizony jó illatú áldozatot vihessenek a templomba majd annak az Istennek, annak az Úrnak. A világi vezető tehát azt mondja, a legfontosabb az nem is ő, hanem hogy az az Isten tiszteltessék, imádják őt azok, akik benne bíznak.

Az Úr Jézus maga is ezt élte meg. Emlékeztek, neki is sokszor volt imádság, értünk is hányszor imádkozott, abban az időben a tanítványokért, s az a kijelentés nekünk is szól. De őt is elsőrenden az töltötte be, hogy ő is, az ő teste, mint templom, jó illatú áldozat a mennyei Atya előtt, és hát az ő egész váltságműve áldozat, jó illatú áldozat, közben pedig számára ez megváltó halál. De föltámadás. Az Úr Jézus személye testi, valóságos testi istenfiúsága, testi életben élő istenfiúsága is azt mutatja, hogy az ő idejében is a világi vezetők döntései, sok minden pozitívan vagy negatívan érintették őt, de egy biztos, uralkodott az Úr és minden úgy alakult, hogy Jézus is áldozatot mutasson be. Nekünk ez lett váltsággá. Ezért lehet egyáltalán számunkra igaz ez, hogy a testünk és a közösségünk temploma az Úrnak.

Ha még Jézust nem ismered, nem bízol benne, még nem merted az éleleted igazán az ő kezébe tenni, lehet, hogy éppen a világiak miatt is, a világi barátok, barátnők, a munkatársak miatt, akkor hadd buzdítson ez az ige arra, hogy nem mindig látszik olyan rózsásnak az Úr népe élete, de az Úr uralkodik. De van, amikor az Úrnak tetszik megdicsőíteni az ő nevét az ő népe sikereiben.

Dáriusz király azt mondta tehát, hogy áldozzanak, imádják Izrael Istenét, Júda Istenét, és imádkozzanak a királyért. Emlékeztek, remélem. Vagy kérdezem? Hol is van az megírva, hogy tartassanak imádságok, könyörgések, esedezések, hálaadások minden emberért, királyokért, feljebbvalókért és a folytatás? Tudjátok, hogy ez hol van megírva? Vagy ha nem is tudjátok, de engedelmesskedtek neki? Mert ez parancs. Szeretném nagyon aláhúzni: ez az újszövetségi kijelentés igéjében van. Ott parancsolni kell. Itt a történetben nem parancsként hangzik, természetesnek veszik. Sőt azt mondja a világi vezető, hogy azért legyen olyan élete annak az Istennek a népének, az ő templomának, és azért legyen olyan jó dolga, hogy könyörögjenek. Tehát itt nem parancs van, hanem hogy megtörténjen valami.

Érzitek a különbséget? Neked parancsolnia kell az Úrnak, hogy bizony imádkozz a miniszterelnökért, az államfőért, a miniszterekért, a parlamenti képviselőkért, a főpolgármesterért – és a többi, mert mi Budapesten élünk. Aki pedig az interneten keresztül hallgatja és lehet, hogy külföldön éltek, akkor ott a magatok helyén is, de azért ránk is gondolva.

Kárpátalján – gondoljátok el –, Kárpátalján hogyan imádkoznak a világi vezetőért, és hogyan imádkozzanak az ottani hívő testvéreink – de természetesen mi is –, amikor háborús helyzet van? Ez nagyon fájó igazság. Itt nem mondhatjuk, hogy minden olyan szerencsés és minden olyan jó. De akkor is igaz: imádkozhatunk és lehet, az Úr így hoz változást, ha akar. Vagy amikor Kárpátalján az lesz kérdés vagy az volt a kérdés, hogy átengednek-e a határon vagy

nem engednek át a katonák. Gondoljátok el, milyen lehetett átélni ezt a nagyon nehéz helyzetet, mert amikor át kellett menekíteni valakiket, amikor a háborús helyzet annyira eldurvult.

Az Efézusi levél 5. rész 1. és 2. versében arról olvasunk, hogy nekünk is ugyanolyan áldozati, jó illatú áldozati áldozási lehetőségünk van a szó lelki értelmében, mint volt Jézusnak is, mert nézzétek meg az ígét, hihetetlen bátorító ez.

Amikor mi a világi vezetőkről hallunk a hírekben akármilyen értelmezésben is, akkor mindenképpen legyen ott előttünk a mennyei média, az Úr kijelentése alapján elmondott híradás. Ez a bibliai történet is erre mutat.

Hallottátok, lesz ítélet is. Ezt is a világi vezető mondja. Kőkemény ítéletről beszél, ha valaki nem teszi azt, amit ő rendelt. Milyen lehet akkor az élő Isten ítélőszéke előtt megállni annak, aki nem akar az Úrban bízni, aki elutasítja őt, aki az ő népét bántja. „Mert aki titeket bánt, az ő szemefényét bántja” – mondja Zakariás könyvében a 2. részben. Az a Zakariás, aki Hageussal együtt – ahogy hallottuk az elején – bátorította az akkori népet, hogy építsétek a templomot, mert erre szükség van.

Az M1 műsorában a 48 perc- ben az államfőnk, ahogy munkába állt, nem sokkal utána interjút adott arról, hogy ő hogy éli meg a hétköznapi életét. Javaslom, majd hallgassátok meg. Nagyon megható volt azt hallani, hogy ő tényleg azzal a hittel akar szolgálni államfőként, hogy tudja, hogy számot kell adnia Isten előtt majd. Milyen nagy ajándék, hogy így beszélhetett arról, hogy ő hogy szeretne világi vezető lenni.

De az ítélet miatt azt is emeljem ki a végén, hogy éppen ezért van szüksége a világi vezetőknek is megtérésre, Jézusra, ahogy a timótheusi levélben olvashatjuk, majd nézzétek meg, ha nem emlékeznétek. (Timótheusi 1. levél 2. rész az imádsággal kapcsolatban.) Ezért van az, hogy még az üldözött keresztyének is, akik lehet, hogy ma fognak kivégeztetni a világi vezetők döntései miatt, de ahogy átéljük a kivégzést, szent áldozat az Úrnak az ő meghalásuk. Erről is bizonyosságot akarnak tenni az olyan világi vezetők előtt, akik miatt nekik meg kell halni mártírhalállal. Bármilyen formában is, visszacsatolódik az Úr uralma, jeruzsálemi központtal az ő népe életében is uralkodik, de így lesz áldássá, bizonyágtétellé az életük és még az Istent nem ismerő világiak is, még a vezetők is mégis csak megismerhetik ezt az Urat.

Mi is a mi időnkben az Úr népeként, egyénként és közösségként így lehetünk az Úr eszközei. Lehet, hogy személyesebben, ha te éppen egy világi vezető közelében is lehetsz bármikor, de bármilyen más formában is az Urat nem ismerők számára hadd legyen az életed, az életem, hadd legyen az életünk akár betegágyon fekvő is vagy meghalás előtt bizonyágtétellé, hogy az elveszettek megmeneküljenek. Mert rájuk is igaz lehet, hogy: „de ahol megnövekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik”. (Róma 5,20) Mert az Úr uralkodik, az ő uralmát így valósítja meg a mi életünkben is.

Erről is szól a ráfelelő énekünk. Amikor énekeljük a 165. dicséret utolsó két versét, az 5.-et és a 6.-at, ezt úgy énekeljük az ének szövegében, hogy ez sze-

mélyes ének, magunkra is gondolunk, de ahogy énekeljük, gondoljunk arra is, hogy ez nem csak nekem szól, hanem ez szól a lelki testvéreimnek is, Isten népe közösségének: „egyszerűvé formálj belső lelkiképpen”.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, imádunk téged, mert igaz, hogy a te dicsőséges urad mennyen és földön megvalósul. Aldunk téged, hogy még mindig tart a kegyelem ideje, hogy ebben a földi életben bármilyen körülmények között is vagyunk, te dicsőségesen uralkodol, és olyan megható volt hallani, hogy nemcsak bennünk, nemcsak a közösségünkben, a gyülekezetünkben, mint a te néped tagjaiként is, hanem e világban.

Bocsásd meg, amikor túl világi módon gondolkodtunk erről és nem a túlvilági, a te igéd fényében való drága bizalom által meghatározott gondolkodás jellemzett.

Bocsásd meg, ha emiatt elfeledkeztünk az imádságról a vezetőkért is. Szeretnénk ebben megújulni, ha kell. És szeretnénk hálát adni, hogyha újra meg újra, napról napra, istentiszteletről istentiszteletra a közösségben mi engedelmessékedhetünk a te drága parancsodnak. De az igében most mégsem parancsként mondtad ezt, hanem kijelentésként. Köszönjük, hogy így bízhatunk benned.

Hadd lehessünk a magunk helyén a családban, a házasságban, itt a lelki családban is, a hazában, hazánkon túl magyarként, hívő emberként áldássá. Csakugyan még a világi vezetőink számára is.

Köszönjük neked az ószövetségi történet minden drága bátorítását, intését. És hadd kérjünk arra, teremts békét mihamarább a háborús helyzetből. Tudod, hogy a kárpátaljai magyarokért mennyire ég a szívünk, az ottani lelki testvéreinkért különösen is, de az ottani népekért is könyörgünk. Kérünk téged arra, hogy a világi vezetők döntését te alakítsad így békességre. De addig is az ottani testvéreinknek adj békességet, türelmet, hűséget, benned való csendes örömet.

Köszönjük neked, hogy te valóban még a halálunk előtt is bármikor használhatsz áldásul mások számára, akik még nem ismernek.

Így hadd legyen a gyászban is vigasztalásunk, hogy a tieidnek még a meghalása is tanúbizonyságtétel lehet. A szenvedő, üldözött keresztyén testvéreinknek is így is adj békességet. Ahogy olvashattuk ma a Jelenések könyvéből: „Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.” Ők is hadd éljék ezt át, Urunk.

Kérünk téged arra, most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg.

Ámen.

Emlékezzetek meg a messze régi dolgokról, hogy én vagyok Isten és nincsen több; Isten vagyok, és nincs hozzám hasonlatos. Ki megjelentem kezdetől fogva a véget, és előre azokat, amik még meg nem történtek, mondván: tanácsom megáll, és véghez viszem minden akaratomat.

Ézsaiás 46,9-10

398. ének

szöveg: I. Watts, 1719 | fordítás: Csomasz Tóth K.
dallam: *Duke Street*, J. W. Hatton, 1793

1. Úr lesz a Jé - zus min - de - nütt,
Míg csak a nap - nak fé - nye süt,
Úr lesz a mesz - sze ten - ge - rig,
Hol a hold nem fogy s nem te - lik.

2. Őneki mondjunk hó imát,
Díszítsük azzal homlokát,
Jó illat legyen szent neve,
Minden napon dicsérete.
3. Országok, népek és nyelvek,
Ő dicsőségét zengjétek,
Gyermekek hangja hirdesse:
Áldott a Jézus szent neve!
4. Ő királysága bő áldás,
Nála a felszabadulás,
Fáradtak ott megnyugszanak,
Ínségesek megáldatnak.
5. Minden teremtés dicsérje,
A Király Krisztust tisztelje;
Angyali ének zengjen fenn,
S mind e föld mondja rá: Ámen.